

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2P/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915205695
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915205695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Branislavom Klukošom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. N., nar.X.X.XXXX, toho času v Detskom domove v Q., dieťa rodičov: R. N., nar.X.X.XXXX, bytom I. XXXX/XX, B. a W. N., nar.XX.X.XXXX, bytom P. Z. XX, B., toho času I. C. XXXX/X, V. C., maloleté dieťa v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, o návrhu Reedukačného centra Spišský Hrhov na zaplatenie zameškaného výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.10.2015 sa Reedukačné centrum so sídlom Osloboditeľov 36, Spišský Hrhov domáhalo, aby súd zaviazal matku a otca mal. dieťaťa zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 13.5.2015 do 7.10.2015 reedukačnému centru, pričom výška dlžného výživného u matky predstavovala sumu 150,- eur a u otca 165,95 eur.

Návrh po skutkovej stránke bol odôvodnený tým, že dňa 13.5.2014 bola do ich zariadenia prijatá maloletá na základe uznesenia Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 9P/24/2015-8, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie a maloletá bola odovzdaná do starostlivosti tohto centra. Dňa 7.10.2015 bola maloletá z ich zariadenia prepustená, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 9P/24/2015-33 bola nad maloletou nariadená ústavná starostlivosť a dieťa bolo umiestnené do Detského domova v Istebnom. Nakoľko dieťa bolo v ústavnej starostlivosti a do dnešného dňa nebolo určené výživné za obdobie od 13.5.2015 do 7.10.2015, v zmysle § 81 Zákona o rodine podali návrh na určenie dlžného výživného.

Rodičia mal. dieťaťa sa k podanému návrhu nevyjadrili.

V súlade s ust. § 101 ods. 2 OSP súd konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 11.11.2015 v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom navrhovateľ požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti matky mal. dieťaťa, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila a ani nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

Otec mal. dieťaťa vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že s návrhom nesúhlasí, nakoľko to nemá z čoho platiť. Okrem toho počas doby, keď bola maloletá umiestnená v Hrhove, posielal výživné matke,

čo bola asi chyba, ale posielal ho v dobrej viere, že matka to bude posilať Hrhovu, a preto nechce nič platiť, nakoľko si nie je vedomý žiadneho dlhu.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka na pojednávaní navrhla návrh ako nedôvodný zamietnuť, nakoľko dieťa bolo umiestnené do Reedukačného centra na základe predbežného opatrenia, nie na základe rozsudku o nariadení ústavnej starostlivosti.

V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil aj s obsahom listín založených v spise ako aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 9P/24/2015, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový stav:

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok podal na Okresný súd Ružomberok dňa 24.4.2015 podnet na začatie konania o nariadenie predbežného opatrenia o odovzdaní dieťaťa do starostlivosti Reedukačného centra Spišský Hrhov a podnet na uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 3 písm. a/ Zákona o rodine. Na základe uvedeného podnetu Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 9P/24/2015-8 zo dňa 30.4.2015 maloletú P. N. odovzdal do dočasnej starostlivosti Reedukačného centra so sídlom Osloboditeľov 36, Spišský Hrhov. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 23.5.2015 a vykonateľnosť dňom 30.4.2015. Následne Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp.zn. 9P/24/2015-33 zo dňa 7.9.2015 nariadil nad maloletou ústavnú starostlivosť a maloletú umiestnil v Detskom domove v Istebnom, matku zaviazal k povinnosti prispievať na výživu mal. dieťaťa výživným vo výške 30,- eur a otca 33,19 eur vždy do každého 15.dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova v Istebnom, súd obmedzil obidvoch rodičov vo výkone rodičovských práv a povinností k maloletej, a to práva zastupovať a spravovať majetok maloletej po dobu trvania ústavnej starostlivosti, maloletej ustanovil opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, vymedzil práva a povinnosti opatrovníka a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 7.10.2015. Vzhľadom k tomu, že Okresný súd Ružomberok v predchádzajúcom konaní nerozhodol o výživnom, navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zameškaného výživného za obdobie umiestnenia maloletej do ich zariadenia, teda od 13.5.2015 do 7.10.2015, kedy bola nad maloletou nariadená ústavná starostlivosť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 81 ods. 1 Zákona o rodine ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

Ustanovenie § 81 ods. 1 Zákona o rodine možno chápať ako určité generálne vymedzenie predmetných prípadov, t.j. prípadov, kedy má súd rozhodnúť aj o povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať mal. dieťaťu výživné. V danom prípade sa reedukačné centrum domáhalo, aby súd zaviazal rodičov mal. dieťaťa k povinnosti zaplatiť dlžné výživné na mal. dieťa za obdobie pobytu mal. dieťaťa v ich centre, t.j. od 13.5.2015 do 7.10.2015. Súd preskúmaním návrhu Reedukačného centra Spišský

Hrhov zistil, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. Vyššie citované zákonné ustanovenie určuje súdu povinnosť vo vymedzených prípadoch rozhodnúť alebo upraviť aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať mal. dieťaťu výživné. Po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 9P/24/2015 súd zistil, že nad mal. dieťaťom bola na základe rozsudku 9P/24/2015-33 zo dňa 7.9.2015 nariadená ústavná starostlivosť a týmto rozsudkom bol aj upravený rozsah vyživovacej povinnosti rodičov voči mal. dieťaťu. Mal. dieťa sa nachádzalo v reedukačnom centre na základe predbežného opatrenia tunajšieho súdu zo dňa 28.1.2015. Konanie 9P/24/2015 sa začalo na podnet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, ktorý okrem iného dal úrad aj podnet na uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 3 písm. a/ Zákona o rodine, t.j. odňať dieťa zo starostlivosti matky, nariadiť mu pobyt v tomto zariadení najdlhšie na dobu 6 mesiacov. Ustanovenie § 81 ods. 1 Zákona o rodine teda neukladá súdu povinnosť v prípade, ak tento rozhoduje o výchovnom opatrení, ukladať rodičom mal. detí alebo iným osobám povinným poskytovať mal. dieťaťu výživné, povinnosť platiť toto výživné. Zariadenie, ktoré plní úlohy odbornej diagnostiky, plní svoje úlohy zo zákona a v takomto prípade znáša náklady dieťaťa v tomto zariadení štát, nakoľko je v záujme štátu, aby bolo mal. dieťa v týchto zariadeniach správne diagnostikované a aby došlo počas tohto pobytu k náprave v jeho správaní alebo odstráneniu iných porúch v jeho správaní. Súd teda zistil, že v danom prípade nebol dôvod, aby súd rozhodoval o výške vyživovacej povinnosti voči rodičom mal. dieťaťa počas pobytu v Reedukačnom centre Spišský Hrhov. Z tohto dôvodu preto návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol, nakoľko je toho názoru, že okrem skutočností vyššie uvedených, reedukačné centrum ani nie je účastníkom tohto konania a v prípade, že sa domnievalo, že bolo potrebné rozhodnúť o zameškanom výživnom, malo sa tohto práva domáhať v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 9P/24/2015. V tomto konaní teda reedukačné centrum nebolo účastníkom konania, a preto súd návrh z dôvodov uvedených vyššie ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. a/ OSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) - ktorému súdu je určené; kto ho robí; ktorej veci sa týka a čo sleduje; musí byť podpísané a datované; je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné - ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy - uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/,f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.